

Artykuł recenzowany: Odszkodowania za nieruchomości przeznaczone

WEDŁUG WARTO

STRESZCZENIE: W celu dostosowania zasad wyceny nieruchomości przeznaczonych pod drogi do uregulowań zawartych w specustawie drogowej z 26 sierpnia 2011 r. weszło w życie znowelizowane rozporządzenie Rady Ministrów z 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego. Przewiduje ono dokonywanie wycen nieruchomości pod drogi na podstawie cen transakcyjnych dotyczących rynków właściwych dla wycenianej nieruchomości pod względem przeznaczenia (np. nieruchomości rolnych, mieszkaniowych czy przemysłowych), co oznacza odejście od określania wartości nieruchomości na podstawie rynku nieruchomości drogowych. W artykule wskazano na występujące w praktyce w toku postępowań administracyjnych problemy, w tym m.in. dotyczące ustalania wysokości odszkodowań z tytułu nabycia nieruchomości, odszkodowań z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych na przejmowanych nieruchomościach oraz powiększania kwot odszkodowania. Problemy te są konsekwencją m.in. nieprecyzyjnych przepisów prawnych oraz nieuregulowanych stanów prawnych przejmowanych nieruchomości.

ABSTRACT: In order to adapt the principles for valuation of properties parcelled out for roads to the regulations contained in the Special Road Act of 26th August 2011, the revised ordinance of the Council of Ministers of 21st September 2004 on property valuation and preparation of an appraisal came into force. It expects making valuations of real estate intended for roads based on transaction prices of the markets relevant for the evaluated real estate in terms of its purpose (e.g. agricultural land, residential or industrial land), which reflects a departure from determining property value based on the real estate market for roads. The article identified the issues which, in practice, occur in the course of administrative proceedings, including those which concern determining the amount of compensation for acquisition of property, compensation for the expiry of limited rights in rem in the acquired property, as well as increasing the amount of compensation. These problems are the consequence, among others, of imprecise legislation and unregulated legal status of the acquired property.

gowej następuje za odszkodowaniem. Odszkodowanie ustala się w drodze decyzji administracyjnej, stosując odpowiednio przepisy ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity DzU nr 102 z 2010 r., poz. 651 ze zm.), zwanej dalej *ugn*, z zastrzeżeniem art. 18 specustawy drogowej. W ramach odszkodowania właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu wywłaszczonej nieruchomości może być przyznana odpowiednia nieruchomość zamienna. Zagadnienia dotyczące ustalania odszkodowań w praktyce powodują liczne problemy będące konsekwencją nieprecyzyjnych przepisów prawnych oraz zróżnicowanych stanów faktycznych i prawnych, w jakich znalazły się wywłaszczone pod drogi nieruchomości.

● ORGANY WŁAŚCIWE DO WYDANIA DECYZJI O ODSZKODOWANIU

Decyzję ustalającą wysokość odszkodowania za nieruchomości przejęte na rzecz podmiotów publicznych w trybie specustawy drogowej wydaje organ, który wydał decyzję ZRID. Właściwość rzeczowa organu wynika więc z art. 11a ust. 1 specustawy stanowiącego, że wojewoda

ANNA TREMBECKA

W celu przyspieszenia procesu realizacji inwestycji drogowych wprowadzono uproszczony tryb postępowania w sprawach związanych z nabyciem nieruchomości oraz dysponowaniem nimi przez inwestora na cele budowlane. Unormowania te zawarte zostały w ustawie z 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji dróg publicznych (tekst jednolity DzU z 2008 r. nr 193, poz. 1194 ze zm.), zwanej dalej specustawą drogową. Zgodnie z art. 12 ust. 4 specustawy nieruchomości lub ich części przeznaczone na realizację inwestycji drogowych z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (zwana dalej decyzją ZRID) stała się ostateczna, stają się z mocy prawa:

- własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych,
- własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych.

Odebranie dotychczasowym podmiotom praw do nieruchomości przeznaczonych zgodnie z decyzją ZRID na pas dro-

w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych wydają decyzję ZRID na wniosek właściwego zarządcy drogi.

Na tle właściwości organów wylania się problem obowiązku (bądź nie) wyłączenia się prezydentów miast na prawach powiatu z prowadzenia postępowań odszkodowawczych, w których zobowiązany do wypłaty odszkodowania jest prezydent miasta jako zarządca drogi. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 30 marca 2010 r. (sygn. akt II OSK 88/10) opowiedział się za brakiem podstaw do wyłączenia prezydenta miasta na prawach powiatu z orzekania w sprawie ustalenia lokalizacji drogi gminnej. Tym samym na etapie postępowania odszkodowawczego nie powinno dochodzić do wyłączenia organu. Postępowanie to jest przecież kontynuacją postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Jednak aktualnie w orzecznictwie sądów administracyjnych ukształtował się pogląd przeciwny potwierdzający zasadność wyłączenia się prezydentów miast na prawach powiatu w sprawach dotyczących ustalania przez ten organ odszkodowania za nieruchomości nabyte z mocy prawa przez jednostki samorządu terytorialnego (por. wyrok NSA z 17 maja 2011 r. sygn. akt I OSK 1093/10). W wyroku tym NSA podkreślił, iż jeżeli w tego typu postępowaniu prezydent miasta na prawach powiatu

zgodnie z decyzją ZRID na pas drogowy, cz. I

ŚCI RYNKOWEJ

działa jako organ właściwy do ustalenia odszkodowania, a jednocześnie będący organem wykonawczym gminy, czyli podmiotu zainteresowanego kwestią odszkodowania, to mamy do czynienia z konfliktem sfery cywilnych praw i obowiązków gminy ze sferą władczych uprawnień tzw. imperium przynależnych prezydentowi miasta na prawach powiatu.

Wysokość odszkodowania ustalana jest przez prezydenta miasta na prawach powiatu, natomiast wypłata odszkodowania ciąży na gminie, co wpływa na jej budżet, a z kolei prezydent miasta jako organ wykonawczy gminy jest zobowiązany do dbałości o jej majątek. Okoliczności te, zdaniem NSA, przesądzają o obowiązku wyłączenia się prezydenta miasta na prawach powiatu w sprawach orzekania o odszkodowaniu za nieruchomości nabyte w trybie specustawy na rzecz jednostek samorządu terytorialnego na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 i 4 kodeksu postępowania administracyjnego, dalej kpa. Wyłączenie prezydentów miast na prawach powiatu spowoduje jednak istotne wydłużenie postępowań administracyjnych w sprawach ustalania i wypłaty odszkodowań oraz uciążliwość dla stron postępowania.

• DECYZJA NIE ZAWSZE W TERMINIE 30 DNI

Wszczęcie postępowań w sprawie odszkodowania za nieruchomości nabyte w trybie specustawy drogowej następuje z urzędu. Przepis art. 12 ust. 4b specustawy stanowi, że decyzję o odszkodowaniu wydaje się w terminie 30 dni od dnia, kiedy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. W praktyce termin ten jest niemożliwy do zachowania. Pomijając fakt, że uzasadnione będzie w wielu przypadkach „odczekanie” 30 dni w celu ustalenia, czy nastąpiło dobrowolne wydanie nieruchomości (w związku z możliwością powiększenia odszkodowania zgodnie z art. 18 ust. 1 e specustawy), to sama procedura postępowania odszkodowawczego (tj. sporządzenie opinii przez rzeczoznawcę majątkowego, ustosunkowanie się stron do tej opinii i wyjaśnienie przez rzeczoznawcę zgłoszonych zastrzeżeń) powoduje brak możliwości wydania decyzji w terminie 30 dni. Postępowanie administracyjne winno bowiem uwzględniać zasady wynikające z art. 10 § 1 kpa polegające na zapewnieniu stronom czynnego udziału w postępowaniu. Dodatkową okolicznością wpływającą na wydłużenie postępowań administracyjnych jest kwestia wyłączenia prezydentów miast na prawach powiatu.

• STRONY POSTĘPOWANIA ODSZKODOWAWCZEGO

Stronami postępowania w sprawie odszkodowania za nieruchomości nabyte z mocy prawa w związku z wydaniem decyzji ZRID są:

- podmiot zobowiązany do wypłaty odszkodowania oraz
- podmioty pozbawione praw rzeczowych do nieruchomości.

Ustalenie kręgu podmiotów, którym przysługiwały prawa rzeczowe, następuje na podstawie stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej, zbiorze dokumentów lub innych

dokumentach określających stan prawny nieruchomości. Jeśli stan prawny ujawniony w księdze wieczystej nie jest aktualny, strony muszą udowodnić przymiot strony, przedstawiając dokumenty potwierdzające przysługiwanie im określonego prawa rzeczowego. Na tym tle pojawia się problem dotyczący nieruchomości, które mają nieuregulowany stan prawny, tj. tych, dla których ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do nich prawa rzeczowe, a także jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe. Ani specustawa drogowa, ani *ugn* nie regulują tej kwestii. Rozważenia wymaga w takiej sytuacji możliwość zastosowania trybu doręczenia decyzji określonego w art. 118 a ust. 2 *ugn*, tj. ogłoszenie decyzji w sposób wskazany w art. 49 kpa (publiczne ogłoszenie) i złożenie odszkodowania do depozytu sądowego. Stroną postępowania o odszkodowanie będzie ponadto spadkobierca osób uprawnionych do odszkodowania, a także nabywca praw do spadku (art. 1051-1053 kodeksu cywilnego, dalej kc) oraz nabywca przelewu wierzytelności o roszczenia odszkodowawcze (art. 509- 510 kc).

• ZASADY OKREŚLANIA WYSOKOŚCI ODSZKODOWANIA

Wysokość odszkodowania ustala się według: stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji ZRID przez organ I instancji oraz jej wartości z dnia, w którym następuje ustalenie wysokości odszkodowania. Przez **stan nieruchomości**, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 17 *ugn*, należy rozumieć stan zagospodarowania, stan prawny, stan techniczno-użytkowy, stopień wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej, a także stan otoczenia nieruchomości, w tym wielkość, charakter i stopień zurbanizowania miejscowości, w której nieruchomość jest położona. Między datą wydania decyzji ZRID przez organ I instancji a datą ustalania odszkodowania może minąć znaczny okres czasu. Często w praktyce inwestor, posiadając już prawo do dysponowania terenem na cele budowlane, podejmuje czynności przygotowujące do rozpoczęcia inwestycji (np. wyburzenie obiektów czy wycięcie drzew). W konsekwencji stan nieruchomości w trakcie postępowania odszkodowawczego ulega znacznej zmianie w stosunku do istniejącego w dniu wydania decyzji ZRID. Dlatego niezbędne jest dokonywanie opisu w protokole (inventaryzacji) stanu faktycznego nieruchomości na ten dzień. Inventaryzacja ta będzie niezbędna do określenia wartości nieruchomości przez rzeczoznawcę majątkowego.

Sporządzanie operatu szacunkowego na etapie wydawania decyzji ZRID przez organ I instancji może okazać się przedwczesne, zważywszy na możliwość jej zaskarżenia oraz inne okoliczności uniemożliwiające ustalenie odszkodowania (np. konieczność zawieszenia postępowań odszkodowawczych z uwagi na toczące się postępowanie spadkowe lub dotyczące stwierdzenia zasiedzenia gruntu przez samoistnego posiadacza).

● WARTOŚĆ NIERUCHOMOŚCI PRZEZNACZONYCH POD DROGĘ

Zgodnie z art. 130 ust. 2 *ugn* ustalenie wysokości odszkodowania następuje po uzyskaniu opinii rzeczoznawcy majątkowego. Odszkodowanie winno odpowiadać – co do zasady – wartości rynkowej nieruchomości, czyli przewidywanej cenie, która jest możliwa do uzyskania na rynku. Podstawą do określenia tej wartości są ceny transakcyjne z umów, które były zawierane przy spełnieniu następujących warunków:

- strony umowy były od siebie niezależne, nie działały w sytuacji przymusowej oraz miały stanowczy zamiar zawarcia umowy,
- upłynął czas niezbędny do wyeksponowania nieruchomości na rynku i do wynegocjowania warunków umowy.

W przypadku braku transakcji kupna-sprzedaży nieruchomości o cechach adekwatnych do nieruchomości, za którą ustala się odszkodowanie, niezbędne będzie określenie wartości odtworzeniowej, która polega na odrębnym określeniu wartości gruntu i wartości jego części składowych. Szczegółowe zasady określania wartości gruntów przeznaczonych pod drogi publiczne określone zostały w § 36 rozporządzenia Rady Ministrów z 21 września 2004 r. *w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego* (tekst jednolity DzU nr 207, poz. 2109 ze zm.), zwanego dalej rozporządzeniem.

● WEDŁUG STANU PRAWNEGO PRZED 26 SIERPNIĄ 2011 R.

Przepisy zawarte w § 36 rozporządzenia *w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego* przed zmianą, która weszła w życie 26 sierpnia 2011 r., budziły wiele wątpliwości interpretacyjnych. W myśl § 36 ust. 1 przy określaniu wartości rynkowej gruntów przeznaczonych pod drogi publiczne należało stosować podejście porównawcze, przyjmując ceny transakcyjne uzyskiwane przy sprzedaży gruntów przeznaczonych na te cele. W przypadku braku na rynku nieruchomości cen transakcyjnych spełniających powyższe kryteria wartość gruntów należało określić, stosując § 36 ust. 3 pkt 1 (wartość działek gruntu wydzielonych pod nowe drogi publiczne albo pod poszerzenie dróg istniejących określa się jako iloczyn wartości 1 m² gruntów, z których wydzielono te działki, i ich powierzchni, z tym że jeżeli przeznaczenie gruntów, z których wydzielono działki, powoduje, że wartość tych gruntów jest niższa niż wartość gruntów przeznaczonych pod drogi, tak określoną wartość powiększa się o 50%).

W orzecznictwie sądowno-administracyjnym ugruntowane zostało stanowisko, w myśl którego przepis § 36 ust. 1 rozporządzenia określał kolejność wyboru transakcji do porównania dla celów dokonania wyceny, wskazując w pierwszym rzędzie na ceny transakcyjne uzyskiwane przy sprzedaży gruntów odpowiednio przeznaczonych lub zajętych pod drogi publiczne. Dopiero po ustaleniu, że na analizowanym obszarze nie występują transakcje porównywalne dotyczące nieruchomości zajętych lub przeznaczonych pod drogi publiczne, możliwe było przejście do metody wyceny określonej w § 36 ust. 3 tego rozporządzenia, tj. odwołanie się do wartości gruntów o przeznaczeniu przeważającym wśród gruntów przyległych (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 11 grudnia 2009 r.; sygn. akt I SA/Wa 1559/09, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Stosowanie ww. zasad było w praktyce utrudnione, gdyż w związku z nowelizacją specustawy, która weszła w życie 16 grudnia 2006 r., liczba transakcji rynkowych dotyczących nieruchomości drogowych sukcesywnie malała. Jest to konse-

kwencja wyłączenia z mocy prawa gruntów przeznaczonych pod inwestycje drogowe (art. 12 ust. 4) bez możliwości cywilnoprawnego wykupu nieruchomości na te cele.

Brzmienie ww. przepisów ze względu na wątpliwości interpretacyjne oraz niejednorodną praktykę było przedmiotem wystąpień do Ministerstwa Infrastruktury. Ponadto Rzecznik Praw Obywatelskich w styczniu 2010 r. skierował wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie niezgodności przepisu § 36 ust. 1 z Konstytucją RP. Przepisy te były krytykowane przez środowiska zawodowe rzeczoznawców majątkowych. W ocenie rzeczoznawców majątkowych ceny transakcyjne dotyczące nieruchomości przeznaczonych bądź zajętych pod drogi publiczne nie noszą znamion transakcji o charakterze rynkowym, gdyż transakcje te nie spełniają warunków określonych w art. 151 ust. 1 *ugn*, tzn. nieruchomości te nie są eksponowane na rynku, ich nabywcą może być tylko jeden podmiot, tj. Skarb Państwa lub odpowiednia jednostka samorządu terytorialnego, strona pozbawiona jest możliwości wyboru kontrahenta, a ponadto nie występuje równorzędna pozycja stron.

● WEDŁUG STANU PRAWNEGO PO 26 SIERPNIĄ 2011 R.

W celu dostosowania zasad wyceny nieruchomości przeznaczonych pod drogi do uregulowań zawartych w znowelizowanej specustawie drogowej przepisy zawarte w § 36 zostały zmienione z dniem 26 sierpnia 2011 r. (rozporządzenie Rady Ministrów z 14 lipca 2011 r. *zmieniające rozporządzenie w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego*, DzU nr 165, poz. 985). W myśl aktualnego brzmienia § 36 ust. 1 rozporządzenia: „Wartość rynkową nieruchomości dla potrzeb ustalania odszkodowania za nieruchomości wyłączone lub przejęte z mocy prawa na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych określa się, przyjmując stan nieruchomości z dnia wydania decyzji, ceny nieruchomości z dnia ustalenia odszkodowania, a przeznaczenie nieruchomości zgodnie z art. 154 *ugn* bez uwzględnienia ustaleń decyzji. Nie uwzględnia się nakładów poniesionych na nieruchomości po dniu wydania decyzji”.

Podstawowa zmiana w odniesieniu do poprzedniej treści § 36 ust. 1 rozporządzenia polega na przyjęciu w toku szacowania dotychczasowego przeznaczenia nieruchomości, bez uwzględnienia ustaleń decyzji ZRID. Dotychczasowe przeznaczenie nieruchomości ustala się, stosując normy wynikające z art. 154 *ugn*. Zatem w przypadku braku planu miejscowego przeznaczenie nieruchomości ustala się na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Jeżeli natomiast brak jest studium lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, uwzględnia się faktyczny sposób użytkowania nieruchomości. Oznacza to odejście od określania wartości nieruchomości na podstawie rynku nieruchomości drogowych. Wycena nieruchomości pod drogi będzie dokonywana na podstawie cen transakcyjnych dotyczących rynków właściwych dla wycenianej nieruchomości pod względem przeznaczenia (np. nieruchomości rolnych, mieszkaniowych czy przemysłowych).

Dla celów ustalenia odszkodowania, co do zasady, określa się wartość rynkową nieruchomości. W przypadku, gdy dane z lokalnego i regionalnego rynku nieruchomości są niewystarczające do określenia wartości rynkowej, wartość nieruchomości objętej decyzją ZRID określa się w podejściu koszty-

wym (§ 36 ust. 2 rozporządzenia). W myśl art. 153 ust. 3 *ugn* „podejście kosztowe polega na określaniu wartości nieruchomości przy założeniu, że wartość ta odpowiada kosztom jej odtworzenia, pomniejszonym o wartość zużycia nieruchomości. Przy podejściu tym określa się oddzielnie koszt nabycia gruntu i koszt odtworzenia jego części składowych”. Jako koszt nabycia gruntu przyjmuje się wartość rynkową gruntu o takich samych cechach. Z kolei za koszt odtworzenia części składowych gruntu przyjmuje się kwotę równą kosztom ich odtworzenia lub kosztom ich zastąpienia, pomniejszoną o wartość zużycia tych części składowych.

Ponadto zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem § 36 ust. 3 rozporządzenia RM: „w przypadku, gdy przeznaczenie nieruchomości zgodne z celem wywłaszczenia, powoduje zwiększenie jej wartości, wartość działek gruntu wydzielonych pod nowe drogi publiczne albo pod poszerzenie dróg istniejących stanowi iloczyn wartości 1 m² gruntów, z których wydzielono te działki, i ich powierzchni powiększony na podstawie badania rynku nieruchomości nie więcej niż o 50%. Norma ta stanowi realizację zasady wynikającej z art. 134 ust. 4 *ugn*, w myśl której, jeżeli przeznaczenie nieruchomości zgodne z celem wywłaszczenia powoduje zwiększenie jej wartości, wartość nieruchomości dla celów odszkodowania określa się według alternatywnego sposobu użytkowania wynikającego z tego przeznaczenia. Szacowanie wartości nieruchomości w takich przypadkach opiera się na dotychczasowym (sprzed zmiany rozporządzenia) sposobie określania wartości nieruchomości drogowych, z tą różnicą, iż powiększenie wartości nieruchomości następuje na podstawie badania rynku nie więcej niż o 50%. Sytuacja ta dotyczy przede wszystkim nieruchomości, których wartość rynkowa jest niższa niż nieruchomości drogowych, co zwykle ma miejsce w przypadku nieruchomości rolnych. Ustalenie stawki procentowej dotyczącej powiększenia wartości nieruchomości będzie należało do rzeczoznawcy majątkowego i będzie wymagało uprzedniego zbadania rynku. Dotychczasowe „sztywne” powiększanie wartości o 50% powodowało sytuacje, w których określona wartość nieruchomości drogowych była rozbieżna od wartości nieruchomości na danym rynku.

W praktyce często występują sytuacje, w których inwestycje drogowe są lokalizowane na podstawie specustawy na terenach, które już w dacie wydania decyzji ZRID były przeznaczone pod inwestycje drogowe (np. przeznaczenie drogowe wynika z planu miejscowego). W takich sytuacjach określa się wartość nieruchomości objętych decyzją ZRID z uwzględnieniem transakcji nieruchomościami drogowymi. Jeżeli nie jest to możliwe (ze względu na sukcesywne zmniejszanie się liczby takich transakcji na rynku), znowelizowane rozporządzenie przewiduje przyjmowanie **przeznaczenia** nieruchomości przeważającego wśród gruntów przyległych.

Cdn.

DR INŻ. ANNA TREMBECKA

(Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie)

Recenzent DR NAUK PRAWNYCH MAGDALENA DURZYŃSKA

Literatura:

- [1] Gdesz M., Trembecka A., 2011: Regulowanie stanu prawnego nieruchomości pod drogi, Wydawnictwo Gall, Katowice;
- [2] Wolanin. M., 2009: Komentarz do ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, wyd. C.H. Beck, Warszawa;
- [3] Ministerstwo Infrastruktury, Wybrane zagadnienia dotyczące odszkodowań za nieruchomości przejęte pod drogi publiczne, Warszawa.

KTÓRE DANE NIEJAWNE?

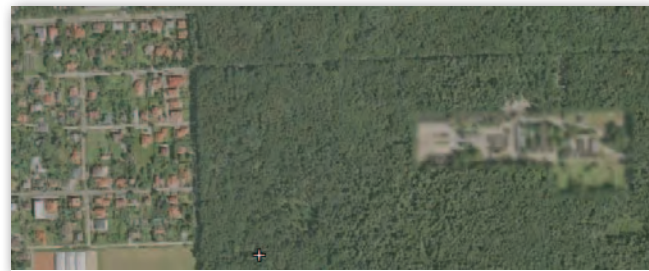
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji opublikowało nową wersję (z 21 października, po uzgodnieniach międzyresortowych) rozporządzenia w sprawie rodzajów materiałów geodezyjnych i kartograficznych, które podlegają ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

Zgodnie z jego treścią, identycznie jak w przypadku wersji z 23 sierpnia, ochronie będą podlegały następujące dane przestrzenne:

1. zobrazowania o geometrycznej zdolności rozdzielczej (terenowej odległości próbkowania) 0,5 m lub wyższej wykonane w dowolnym zakresie promieniowania elektromagnetycznego;

Merytoryczne zmiany zasły natomiast w wyjątkach od punktów 1 i 2. Zgodnie z poprzednią wersją rozporządzenia przepisy te nie miały zastosowania w przypadku materiałów geodezyjnych i kartograficznych:

- dla urządzeń służących do nawigacji lotniczej oraz
- dotyczących obiektów położonych w bezpośrednim są-

FOT. GEOPORTAL.GOV.PL

2. materiały powstałe w wyniku skaningu laserowego, jeżeli gęstość punktów zarejestrowanych przez urządzenie skanujące ma wartość 8 punktów na metr kwadratowy lub większą, badaną w obszarze próbkowania 10 m x 10 m;

3. materiały zawierające rysunek, obraz lub rezultaty pomiarów pozwalające na określenie współrzędnych z dokładnością właściwą dla map w skali 1:5000 lub większą;

4. materiały oraz bazy danych zawierające informację opisową lub w postaci znaku graficznego o przeznaczeniu obiektów położonych na terenach zamkniętych, jeżeli informacjom o tych obiektach nadano klauzulę tajności.

siedztwie ogólnodostępnych, naziemnych i wodnych ciągów komunikacyjnych. W nowym projekcie wyjątkami są także materiały: do nawigacji morskiej oraz dotyczące przeszkód lotniczych.

Jak napisano w ocenie skutków regulacji, przepisy w proponowanym kształcie umożliwią szerszy niż dotychczas dostęp do danych przestrzennych oraz ułatwią realizację prac geodezyjnych i kartograficznych przez przedsiębiorców. Akt ten miałby zastąpić dotychczas obowiązujące rozporządzenie z 26 maja 2010 r. w sprawie materiałów geodezyjnych i kartograficznych oznaczanych klauzulą „poufne” (DzU Nr 109, poz. 717).

JK